

Hervestiging tuincentrum en bouwmarkt

Voortoets Natura 2000

projectnummer 0416839.00
definitief
25 juli 2017

Hervestiging tuincentrum en bouwmarkt

Voortoets Natura 2000

projectnummer 0416839.00

definitief revisie 00

25 juli 2017

Auteurs

C. Schellingen

Opdrachtgever

BOMA Vastgoed B.V.

Gageldijk 180

3566 MJ Utrecht

datum vrijgave	beschrijving revisie 00
31-07-17	definitief

goedkeuring
G.E. La Rose

vrijgave
P.F.G.M. Kennes

Inhoudsopgave

Blz.

1	Inleiding	1
1.1	Voornemen	1
1.2	Voortoets: eerste verkenning van mogelijke effecten op Natura 2000-gebieden	2
2	Toetsingskader	4
2.1	Europese richtlijnen	4
2.2	Wet natuurbescherming, onderdeel gebiedsbescherming	4
2.3	Programma aanpak stikstof (PAS)	5
2.4	Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen	7
3	Effectanalyse en –beoordeling	10
3.1	Oppervlakteverlies	10
3.2	Versnippering	10
3.3	Verzuring en vermesting door stikstofdepositie uit de lucht	10
3.4	Verontreiniging	11
3.5	Verdroging	11
3.6	Verstoring door geluid, licht en trillingen	12
3.7	Optische verstoring	12
3.8	Verstoring door mechanische effecten	12
3.9	Cumulatie	12
4	Conclusie	14
5	Bronnen	15

1 Inleiding

1.1 Voornemen

De opdrachtgever is voornemens om aan de Rugdijk 2 te Tilburg een nieuw tuin- en bouwcentrum te vestigen. Op dit moment is daar een middelgroot tuincentrum gevestigd, dat toe is aan renovatie en uitbreiding. Om de vestiging en uitbreiding van de bouwmarkten juridisch planologisch mogelijk te maken is een wijziging van het bestemmingsplan noodzakelijk.

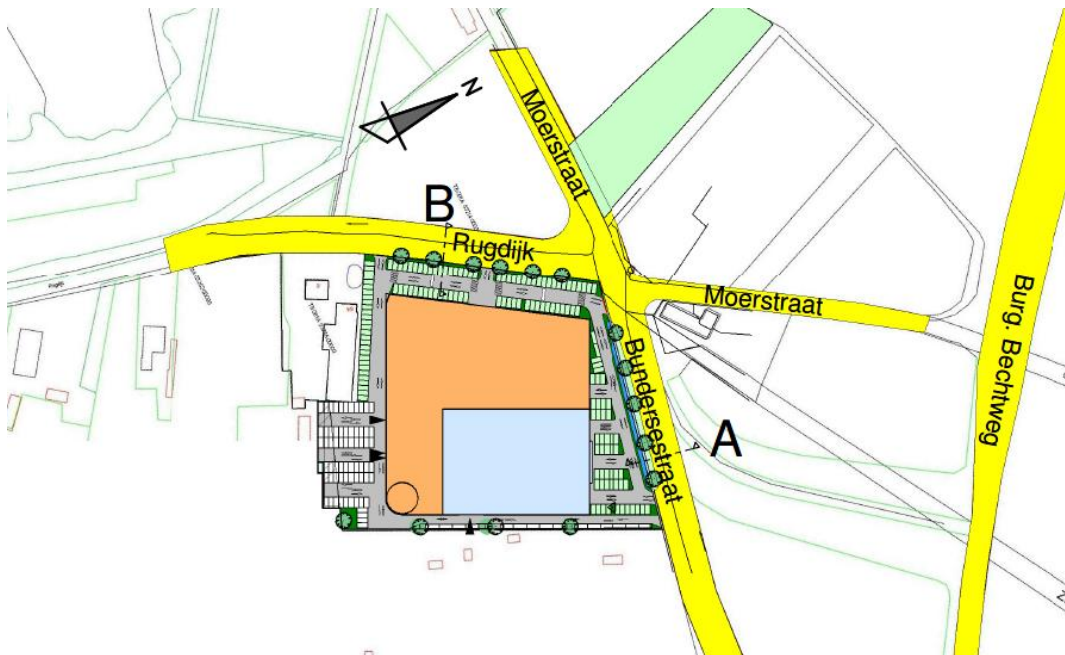
Het plangebied bevindt zich in het noordelijke gedeelte van de gemeente Tilburg, tussen de Rugdijk en de Bundersestraat. In Figuur 1-1 is het plangebied globaal weergegeven. In deze figuur is het huidig niet in gebruik zijnde tuincentrum te zien.

Figuur 1-1: Overzicht van de huidige situatie van het plangebied (rood omlijnd) tussen de Rugdijk en de Bundersestraat (bron: LuchtfotoNL 2016 © CycloMedia Technology B.V.).

Het oppervlakte van het gebied bedraagt bijna 17.000 m², met een huidig verhard oppervlak van circa 7.800 m², bestaande uit het tuincentrum en parkeerplaatsen. Het onverharde gedeelte is op dit moment in gebruik als grasperceel.

In figuur 1-2 is de toekomstige situatie weergegeven.

Figuur 1-2: Voorgenomen plan.

1.2 Voortoets: eerste verkenning van mogelijke effecten op Natura 2000-gebieden

In figuur 1.3 is aangegeven hoe het plangebied is gelegen ten opzichte van Natura 2000-gebieden. De locatie ligt op >2 km van het Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen.

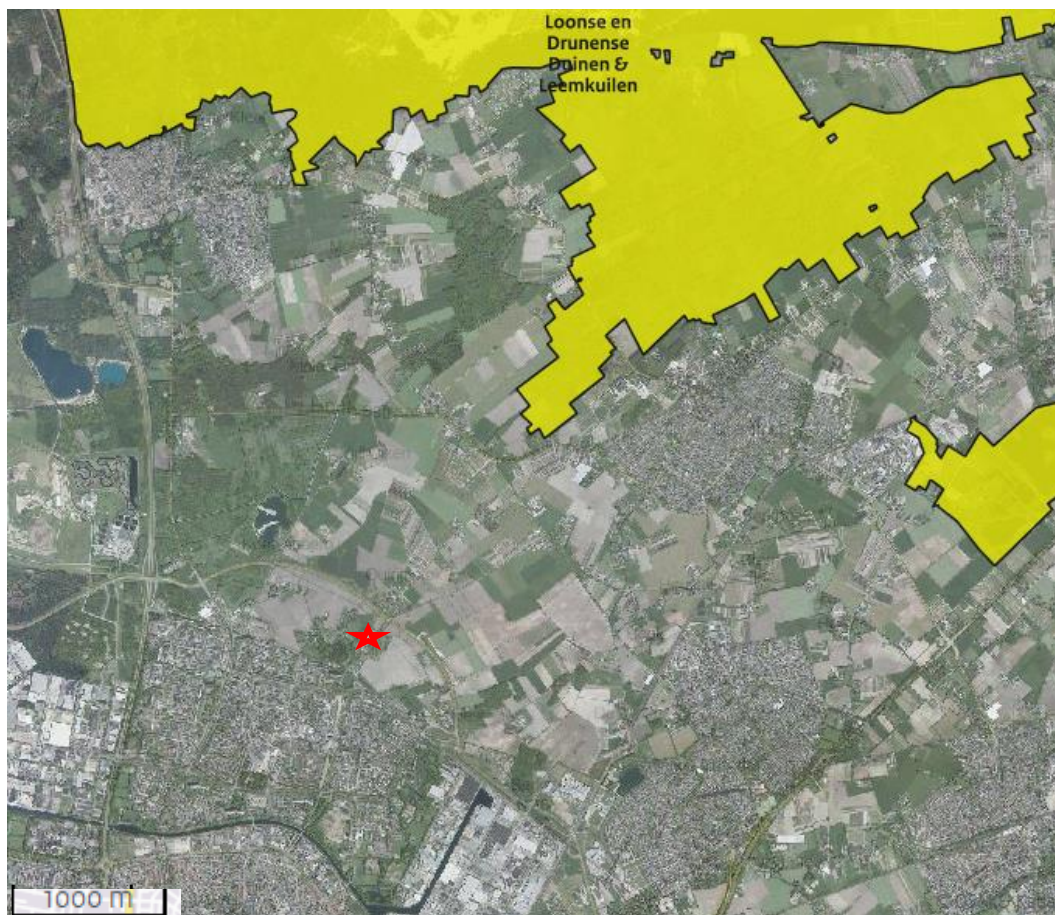
Voor Natura 2000-gebieden geldt een beschermingsregime om aantasting van de natuurlijke kenmerken van deze gebieden te voorkomen. In de Wet natuurbescherming (verder Wnb) is de bescherming van deze gebieden geregeld.

In het kader van de besluitvorming (vergunningverlening) over het project dient getoetst te worden op de mogelijke gevolgen voor Natura 2000-gebieden. Ook activiteiten buiten een Natura 2000-gebied kunnen de instandhoudingsdoelstellingen in gevaar brengen. Dit wordt externe werking genoemd. Voor projecten geldt een vergunningplicht als het project een verslechterend of significant verstorend effect kan hebben op een Natura 2000-gebied (art. 2.7 Wnb). Als significante effecten niet met zekerheid kunnen worden uitgesloten, moet er op grond van de Wet natuurbescherming een passende beoordeling worden opgesteld (art 2.8 Wnb).

De voorliggende rapportage verkent de noodzakelijkheid van een Passende beoordeling. Dit vormt een eerste stap in de toetsing aan de Wnb - gebiedsbescherming; de zogenaamde 'oriëntatiefase' waarin sprake is van een voortoets.

Binnen deze voortoets staat de volgende vraag centraal: *Kan de beoogde ontwikkelingen - gelet op de instandhoudingsdoelstelling van enig Natura 2000-gebied - de kwaliteit van de habitattypen en de leefgebieden van soorten waarvoor het gebied is aangewezen verslechteren of een significant verstorend effect hebben? Kunnen deze effecten bij voorbaat redelijkerwijs*

uitgesloten worden of kunnen de effecten leiden tot significante aantasting van de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden?

Figuur 1-3: Ligging meest nabijgelegen Natura 2000-gebied ('Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen') ten opzichte van het plangebied (rode ster)

2 Toetsingskader

2.1 Europese richtlijnen

Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn wordt algemeen beschouwd als de richtlijn waarin de bepalingen van de Conventie van Bern uit 1982 in het Europees Gemeenschapsrecht zijn omgezet. Hij heeft zowel gebiedsbescherming als soortbescherming tot doel.

De Habitatrichtlijn is gericht op de realisatie van een coherent Europees ecologisch gebiedennetwerk, het zogenaamde Natura 2000-netwerk. Hiervoor dienen de EU-landen in overleg met de Europese Commissie speciale beschermingszones aan te wijzen, soms in combinatie met Vogelrichtlijngebieden. Als speciale beschermingszones worden alleen gebieden aangewezen met natuurlijke vegetaties (habitats) genoemd in Bijlage I van de Habitatrichtlijn en/of de leefgebieden van diersoorten die zijn genoemd in Bijlage II.

De aanwijzing van gebieden als speciale beschermingszone heeft een aantal gevolgen. Zo dienen de EU-landen maatregelen te treffen zodat de natuurlijke vegetaties (habitats) en/of de leefgebieden van de te beschermen soorten zich verder kunnen ontwikkelen. Binnen de aangewezen gebieden kunnen plannen of projecten die 'significante gevolgen' op deze ontwikkeling hebben alleen worden toegestaan indien ze een dwingende reden van groot openbaar belang vertegenwoordigen en indien is aangetoond dat er voor het plan of project in kwestie geen alternatief is. Bovendien moeten als vergoeding voor de natuurwaarden die worden aangetast, compenserende maatregelen worden getroffen om de samenhang van het Natura 2000-netwerk te waarborgen.

Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn verplicht de lidstaten van de Europese Unie de instandhouding te garanderen van alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Europese verdrag van toepassing is.

Artikel 4 van de Vogelrichtlijn bevat, net als de Habitatrichtlijn, de verplichting tot het aanwijzen van zogenaamde speciale beschermingszones. Deze worden 'Vogelrichtlijngebieden' genoemd. Vogelrichtlijngebieden zijn vervolgens, vaak samen met Habitatrichtlijngebieden, ingevoegd in het Natura 2000-netwerk.

2.2 Wet natuurbescherming, onderdeel gebiedsbescherming

In de Wet natuurbescherming (vervangt sinds 1-1-2017 de Natuurbeschermingswet 1998) is de bescherming van (Natura 2000-)gebieden geregeld. In deze wet worden de bepalingen van de Europese Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn ten aanzien van gebiedsbescherming uitgewerkt.

Het aanwijzingsbesluit is voor Natura 2000-gebieden van groot belang, omdat het onder meer het referentiekader biedt voor het beheerplan, de beoordeling van plannen, projecten en activiteiten en de vergunningverlening. Dit referentiekader wordt gevormd door de instandhoudingsdoelstellingen en de begrenzing van het gebied (in de vorm van een kaart met een toelichting).

De hoofdvraag in de voortoets is of er een kans op significant negatieve gevolgen bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project significante

gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- Er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen passende beoordeling opgesteld dient te worden en geen vergunning gebiedsbescherming op grond van de Wet Natuurbescherming, gebiedsbescherming nodig is.
- Er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechteringstoets.
- Er is kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist. Uit dit onderzoek, waarbij ook cumulatieve effecten moeten zijn meegenomen, kan blijken (1) dat er geen kans is op een negatief effect. In dat geval wordt de vergunning verleend. Ook kan blijken dat (2) er kans is op een aanvaardbaar negatief effect. In dat geval wordt de vergunning verleend onder voorschriften/beperkingen. Wanneer de gevolgen (3) inderdaad significant blijken te kunnen zijn moet aangetoond worden dat er geen alternatieven zijn, dat er een dwingende reden van groot openbaar belang is en dat voorzien is in compensatie.

2.3 Programma aanpak stikstof (PAS)

Op 1 juli 2015 is het Programma Aanpak Stikstof (PAS) in werking is getreden. In het kader van het PAS werken overheden en maatschappelijke partners samen om de stikstofuitstoot te verminderen en daarmee ook economische ontwikkelingen mogelijk te maken. Met het PAS wordt de vergunningverlening (voor projecten en handelingen) in het kader van de Wet natuurbescherming voor het aspect stikstof vereenvoudigd. Het PAS creëert depositieruimte voor economische ontwikkelingen en waarborgt dat Natura 2000-doelen worden gehaald.

Het PAS verdeelt de gecreëerde depositieruimte in vier delen (zie figuur 2.1).

Figuur 2.1: Schematische verdeling depositieruimte. De werkelijke verdeling verschilt per Natura 2000-gebied.

Autonome groei

Reservering voor autonome groei. Het betreft economische ontwikkelingen en de groei van activiteiten die reeds plaatsvinden bij de aanvang van het programma en waarvoor geen toestemming vooraf vereist is. Voorbeelden zijn bevolkingsgroei (woningen, verwarming) en de groei van het autobezit.

Ruimte voor grenswaarden

Reservering voor initiatieven met een stikstofuitstoot beneden de grenswaarde van 1 mol per hectare per jaar.

Prioritaire projecten (segment 1)

Ontwikkelingsruimte voor projecten die zijn opgenomen in bijlage 1 bij de Regeling PAS. Het gaat om projecten van aantoonbaar provinciaal- of Rijksbelang, zoals bijvoorbeeld de projecten van het Meerjarenprogramma Infrastructuur Ruimte en Transport (MIRT).

Vrije ruimte (segment 2)

Vrije ontwikkelingsruimte waarmee het bevoegd gezag vergunning kan verlenen aan initiatiefnemer voor projecten die stikstof uitstoten.

De depositieruimte van de segmenten 1 en 2 wordt ontwikkelingsruimte genoemd. Ontwikkelingsruimte betreft de ruimte voor stikstofdepositie die binnen de PAS beschikbaar wordt gesteld voor het realiseren van nieuwe of uitbreiding van bestaande economische activiteiten. Voor het dit project is geen aparte ontwikkelingsruimte in de PAS gereserveerd.

Melding

De beschikbaar komende depositieruimte heeft het mogelijk gemaakt om de in de Wnb opgenomen vergunningplicht enigszins te verlichten.

Als de maximale bijdrage van een project aan de stikstofdepositie op een stikstofgevoelig habitat in het Natura 2000-gebied minder dan 1 mol/ha/jaar bedraagt, kan in de regel volstaan worden met een melding¹. Met de stikstofdepositie die deze projecten veroorzaken is in de PAS rekening gehouden middels de “ruimte voor grenswaarden”.

Sinds de inwerkingtreding van de PAS zijn er veel meldingen ingediend. Hierdoor is in bepaalde Natura 2000-gebieden de depositieruimte voor de grenswaarde voor 95 % benut. Als dit het geval is, wordt de grenswaarde verlaagd van 1,00 mol/ha/jr naar 0,05 mol/ha/jr. Dit heeft als gevolg dat er voor die gebieden geen melding meer ingediend kan worden, maar dat er een vergunning aangevraagd moet worden.

Op dit moment (juli 2017) is de grenswaarden voor het meest nabijgelegen Natura 2000-gebieden in de omgeving van het plangebied verlaagd.

Vergunning

Indien men gebruik wil maken van de ontwikkelingsruimte (segment 1 en 2) dient een vergunning aangevraagd te worden bij het bevoegd gezag die vervolgens deze ontwikkelingsruimte kan toebeden.

¹ De meldingsplicht geldt alleen voor bepaalde activiteitscategorieën:

- oprichting, verandering of uitbreiding van een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, derde lid, Wet milieubeheer en bestemd voor landbouw of industrie
- wedstrijden met gemotoriseerde voertuigen
- het plaatsen van extra landbouwhuisdieren in een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, derde lid, Wet milieubeheer en bestemd voor landbouw
- de aanleg of wijziging van infrastructuur die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd is voor gemotoriseerd weg-, spoorweg-, vaarweg- of luchtvaartverkeer

Als de totale bijdrage van een project 0,05 mol/ha/jaar of lager is dan gelden er geen procedurele verplichtingen op grond van de Wet natuurbescherming (geen melding, geen vergunning).

Provinciale beleidsregels

Omdat de ontwikkelingsruimte in segment 2 bij sommige Natura 2000-gebieden schaars is en de bevoegde gezagen die schaars beschikbare ontwikkelingsruimte willen verdelen over meerdere projecten, hebben zij beleidsregels opgesteld. Voor het merendeel van de Natura 2000-gebieden wordt per project maximaal 3 mol/ha/jaar beschikbaar gesteld. Bij zwaarwegende omstandigheden kan het bevoegd gezag van deze regels afwijken. Dit geldt ook voor de provincie Noord-Brabant, namelijk bij voor een project of andere handeling, waarvan de stikstofdepositiebetrekking heeft op een Natura 2000-gebied waarin een van de volgende habitattypen is aangewezen: H7110A - actieve hoogvenen (hoogveenlandschap); H7120ah/ZGH7120ah - herstellende hoogvenen (actief hoogveen) en H3110 - zeer zwakgebufferde vennen (Beleidsregel van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant houdende regels ter bescherming van de natuur, december 2016).

2.4 Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen

De Loonse en Drunense Duinen is een groot stuifzandgebied. In dit gebied zijn dikke pakketten dekzand afgezet. Deze dekzanden zijn in de loop der tijd begroeid geraakt met bos, maar door houtkap en overbeweiding kon het zand weer gaan stuiven en ontstonden de huidige Loonse en Drunense duinen. Het stuifzandgebied wordt omringd door uitgestrekte naald- en eikenbossen die aan de zuidkant aansluiten op de Brand, een beekdal met alluviale bossen, moeras en vennen. Enkele kilometers ten zuiden van het gebied liggen - geïsoleerd - de Leemkuilen. Dit gebied bevat vele gegraven plassen, omgeven door moerasbos.

Dit gebied is in april 2013 door de staatssecretaris van het ministerie van Economische Zaken definitief aangewezen als Natura 2000-gebied. In oktober 2014 is een wijzigingsbesluit genomen met betrekking tot de begrenzing. Het betreft een Habitatrichtlijngebied. De instandhoudingsdoelen zijn in tabel 2.1 weergegeven.

Voor het Natura 2000-gebied is een ontwerpbeheerplan opgesteld (Provincie Noord-Brabant, 2015). Om de instandhoudingsdoelstellingen te bereiken, worden maatregelen voorgesteld. Hierbij wordt zoveel mogelijk uitgegaan van bestaand beheer en beleid (Natuur netwerk Brabant (NNB) en Gewenst Grond- en Oppervlaktewater Regime (GGOR)). Natuurmonumenten heeft recent het stuifzandherstelplan uitgevoerd. Daarnaast zijn vooral watermaatregelen noodzakelijk om de instandhoudingdoelen te realiseren. Het Inrichtingsplan Natte Natuurparel De Brand van het waterschap zal hier grotendeels in voorzien.

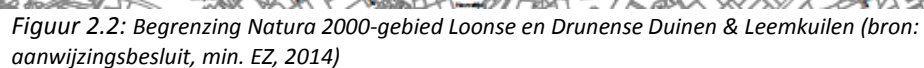
Tabel 2.1: Instandhoudingsdoelen Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen (bron: aanwijzingsbesluit)

		Doelst. Opp.vl.	Doelst. Kwal.	Doelst. Pop.	Kernopgaven
Habitattypen					
H2310	Stuifzandheiden met struikhei	>	>		
H2330	Zandverstuivingen	>	>		6.12
H3130	Zwakgebufferde vennen	=	=		
H6410	Blauwgraslanden	>	>		
H9160A	Eiken-haagbeukenbossen (hogere zandgronden)	>	>		
H9190	Oude eikenbossen	=	=		
H91E0C	*Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	>	>		5.07, W
Habitatsoorten					
H1166	Kamsalamander	>	>	>	
H1831	Drijvende waterweegbree	=	=	=	

Legenda

- W** Kernopgave met wateropgave
- = Behoudsdoelstelling
- > Verbeter- of uitbreidingsdoelstelling
- * voor een naam betekent het prioritaire soort of habitatype
- 5.07 Herstel kwaliteit en vergroting areaal vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen) *H91E0_B en (beekbegeleidende bossen) *H91E0_C en behoud leefgebied zeggekorfslak H1016.
- 6.12 Vergroting areaal gevarieerde zandverstuivingen H2330 met overgangen naar droge heiden en open bossen: Veluwe (57), Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen (131), Drents-Friese Wold & Leggelderveld (27). Mede als leefgebied van de draaihal A233, tapuit A277, duinpieper A255 en nachtzwaluw A224.

In figuur 2.2 is de begrenzing van het Natura 2000-gebied weergegeven.

3 Effectanalyse en –beoordeling

Door de realisatie, de aanwezigheid en het gebruik van het tuincentrum kunnen mogelijk effecten optreden. Mogelijke effecten die kunnen optreden zijn bepaald met behulp van de 'Effectenindicator' van het ministerie van EZ en op basis van 'expert-judgement'.

Door het project kunnen verschillende storende factoren optreden. Het gaat om oppervlakteverlies, versnippering, verzuring en vermesting door stikstofdepositie uit de lucht, verontreiniging, verdroging, verstoring door geluid, verstoring door licht, verstoring door trillingen, optische verstoring en verstoring door mechanische effecten.

In dit hoofdstuk wordt per storende factor onderzocht of die in dit geval daadwerkelijk kan optreden en zo ja, of deze dan tot een mogelijk significant negatief effect kan leiden. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de aanleg- en de gebruiksfase.

3.1 Oppervlakteverlies

Het plangebied ligt geheel buiten Natura 2000-gebieden. Om die reden is er ook geen sprake van oppervlakteverlies van Natura 2000-gebieden. Hierdoor is een negatief effect als gevolg van het project op de instandhoudingsdoelen van enig Natura 2000-gebied uit te sluiten.

3.2 Versnippering

Het voornemen vindt plaats binnen het plangebied. In de Natura 2000-gebieden vinden geen ingrepen plaats die een versnipperende werking hebben. Hierdoor is een negatief effect als gevolg van het project op de instandhoudingsdoelen van enig Natura 2000-gebied uit te sluiten.

3.3 Verzuring en vermesting door stikstofdepositie uit de lucht

Verzuring van bodem of water is een gevolg van de uitstoot (emissie) van vervuilende gassen door bijvoorbeeld fabrieken en (vracht)auto's maar ook door de stookinstallaties van woningen t.b.v. verwarming. De uitstoot bevat onder andere zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxide (NO_x), ammoniak (NH₃) en vluchtige organische stoffen (VOS). Deze verzurende stoffen komen via lucht of water in de grond terecht en leiden aldus tot het zuurder worden van het biotische milieu. Vermesting is in dit geval de 'verrijking' van ecosystemen door stikstofdepositie. Het gaat daarbij om aanvoer door de lucht (droge en natte neerslag van ammoniak en stikstofoxiden). Vermesting kan ook optreden door nitraat- en fosfaataanvoer via het oppervlaktewater. Van dit laatste is bij dit project geen sprake.)

De effecten van verzurende stoffen zijn niet altijd te scheiden van die van vermestende stoffen, omdat een deel van de verzurende stoffen ook vermestend werkt (aanvoer van stikstof). Om deze reden zijn beide effecten hier samen genomen. Verzuring leidt tot een directe of indirecte afname van de buffercapaciteit (het neutralisatievermogen) van bodem of water. Op termijn resulteert dit proces in een daling van de zuurgraad. Hierdoor zullen voor verzuring gevoelige soorten verdwijnen, wat kan resulteren in een verandering van het habitatype en daarmee

mogelijk het verdwijnen van typische (dier)soorten. De groei in veel natuurlijke landecosystemen zoals bossen, vennen en heidevelden worden gelimiteerd door de beschikbaarheid van stikstof. Het gevolg van stikstofdepositie is dat deze extra stikstof extra groei geeft. Daarbij is de beschikbaarheid van stikstof bepalend voor de concurrentieverhoudingen tussen de plantensoorten. Wanneer door stikstofdepositie de hoeveelheid beschikbaar stikstof boven een bepaald kritisch niveau komt neemt een beperkt aantal plantensoorten sterk toe ten koste van meerdere andere. Hierdoor neemt de biodiversiteit af. Dit heeft ook effect op de fauna doordat hierdoor verandering van het leefgebied optreden, waardoor een gebied ongeschikt wordt als bijvoorbeeld broed- of foerageergebied.

Gevoeligheid instandhoudingsdoelen voor stikstofdepositie

Het Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen en Leemkuilen is (zeer) stikstofgevoelig en de reikwijdte van stikstofdepositie is groter dan bijvoorbeeld verstoring door geluid.

Er wordt een Karwei gerealiseerd en het tuincentrum wordt uitgebreid en als gevolg hiervan gaat extra verkeer van en naar het gebied rijden. Deze toename van verkeer zorgt voor een toename van uitstoot van stoffen, waaronder stikstofoxiden (NO_x) en ammoniak (NH_3), die voor bepaalde natuur schadelijk kunnen zijn. Ook de gebouwen zelf kennen een uitstoot van deze stoffen naar de omgeving. Een toename van uitstoot van NO_x en NH_3 kan leiden tot negatieve effecten op Natura 2000-gebieden in de omgeving.

Daarom zijn (significant) negatieve effecten zonder stikstofdepositieberekeningen niet met zekerheid uit te sluiten. Het stikstofdepositieonderzoek is in een afzonderlijke rapport gerapporteerd.

3.4 Verontreiniging

Er is sprake van verontreiniging als er verhoogde concentraties van stoffen in een gebied voorkomen, welke stoffen onder natuurlijke omstandigheden niet of in zeer lage concentraties aanwezig zijn. Het is niet aannemelijk dat als gevolg van het project hier sprake van zal zijn. Bovendien zijn nieuwe ontwikkelingen gebonden aan voorschriften en regels uit de Waterwet en Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. In het kader hiervan worden bij het ontwerp en de inrichting van het plangebied voorzieningen getroffen om verontreinigingen te voorkomen, waardoor ecologisch gerelateerde effecten niet aan de orde zijn. (Significante) Negatieve effecten zijn uit te sluiten.

3.5 Verdroging

Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied is deels gevoelig voor verdroging; alleen de habitattypen zwakgebufferde vennen en blauwgraslanden en het leefgebied van de kamsalamander. De andere instandhoudingsdoelen zijn niet gevoelig voor verdroging. Uitbreiding van bebouwd oppervlak resulteert in een toename van verhard oppervlak (= negatief effect op oppervlaktewater). Als gevolg van een afname in infiltratie heeft een uitbreiding van verhard oppervlak ook een negatief effect op het grondwater. Dit wordt conform wet- en regelgeving gecompenseerd door retentie, zodat negatieve effecten worden voorkomen, dan wel zeer lokaal blijven. Bovendien is de afstand tot het Natura 2000-gebied groot en kan worden geconcludeerd dat dit gebied buiten het invloedsgebied ten aanzien van effecten op het

grondwater ligt. Effecten door verdroging als gevolg van het project op de instandhoudingsdoelen van enig Natura 2000-gebied zijn uit te sluiten.

3.6 Verstoring door geluid, licht en trillingen

Zowel in de aanleg- als in de gebruiksfase is sprake van verstoring door geluid, licht en trillingen. Het effect van geluid, licht en trillingen reikt niet zo ver. Op enkele honderden meters van het plangebied is een verstoring effect uitgesloten. Alleen heien heeft een groter invloedsgebied (tot enkele kilometers). Piekgeluiden daarvan kunnen optreden tot maximaal 5 km en daarmee ligt een gedeelte van het Natura 2000-gebied binnen het invloedsgebied. Echter het heien vindt alleen in de aanlegfase plaats zodat het effect zeer tijdelijk is en het gebied is niet aangewezen als Vogelrichtlijngebied (de habitatsoorten zijn niet gevoelig voor de effecten van heien). Daarom treedt er geen belemmering op voor de instandhoudingsdoelen.

Gezien de ligging van het plangebied en opzichte van de bestaande wegen (ten zuiden van de N261 waarbij het Natura 2000-gebied ten noorden ervan ligt) en de afstand tot het Natura 2000-gebied is er geen sprake van additionele verstoring op enig Natura 2000-gebied te verwachten in de gebruiksfase. Negatieve effecten zijn daarom uit te sluiten.

3.7 Optische verstoring

Er is geen sprake van toename van optische verstoring door de aanwezigheid en/of beweging van mensen dan wel voorwerpen die niet thuishoren in het natuurlijke systeem. Optische verstoring betreft verstoring door de aanwezigheid en/of beweging van mensen dan wel voorwerpen die niet thuishoren in het natuurlijke systeem. In het geval van de voorgenomen activiteit zou het dan gaan om (een toename van) de aanwezigheid van bebouwing en de beweging van de auto's, met name door de netwerkeffecten, en van mensen.

Het Natura 2000-gebied ligt op grote afstand en is van het plangebied gescheiden door onder andere de N261. Daarom is er geen sprake van optische verstoring in het Natura 2000-gebied. Negatieve effecten zijn daarom uit te sluiten.

3.8 Verstoring door mechanische effecten

Onder mechanische effecten vallen verstoring door betreding, golfslag, luchtwervelingen en dergelijke, die optreden ten gevolge van menselijke activiteit. Om dit soort effecten te krijgen, moeten activiteiten in de Natura 2000-gebieden plaatsvinden. Dat is bij dit plan niet het geval. De planontwikkeling leidt ook niet tot toename van bezoekers aan de Natura 2000-gebieden. Negatieve effecten zijn daarom uit te sluiten.

3.9 Cumulatie

De verplichting ook de effecten van andere plannen en projecten in beschouwing te nemen vindt zijn oorsprong in de Habitatrictlijn. In artikel 6 lid 3 van de Habitatrictlijn staat dat bij de

passende beoordeling rekening moet worden gehouden met cumulatie van effecten van andere plannen en projecten.

Al voltooide plannen en projecten hoeven niet te worden meegenomen in de cumulatiebeoordeling. Al uitgevoerde plannen en projecten zijn in feite een onderdeel van het huidige gebruik. Mochten zij wel effecten hebben dan uit zich dat in de huidige staat van de natuur en zullen er in het kader van dat voltooide project mitigerende en/of compenserende maatregelen genomen moeten zijn/worden. In de cumulatietoets moeten, middels een officieel besluit, voorgenomen projecten worden meegenomen; projecten waarvoor eventueel een vergunning is verleend maar die nog niet zijn uitgevoerd.

In het rekenmodel voor stikstofdepositie 'AERIUS' wordt reeds rekening gehouden met bekende concrete plannen en projecten die een toename van stikstofdepositie tot gevolg hebben op de stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden.

4 Conclusie

Op ruim 2 km van het plangebied ligt het Natura 2000-gebied Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen. Op grotere afstand liggen nog andere Natura 2000-gebieden.

Op basis van de effectanalyse kan worden geconcludeerd dat verzekerd is dat het plan 'realisatie Karwei en Tuincentrum' geen negatieve effecten zullen hebben op enig Natura 2000-gebied als het gaat om ruimtebeslag, versnippering, verontreiniging, verdroging, verstoring of mechanische effecten. Bij deze storingsfactoren is geconcludeerd dat negatieve effecten met zekerheid zijn uit te sluiten voor de meest nabijgelegen natura 2000-gebieden Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen. Daarmee zijn ook negatieve effecten op verder weg gelegen Natura 2000-gebieden uit te sluiten. Voor deze storingsfactoren is een nader onderzoek (passende beoordeling) vanuit de Wet natuurbescherming, onderdeel gebiedsbescherming niet aan de orde.

Ten aanzien van stikstofdepositie wordt een Aeries-berekening uitgevoerd (is een afzonderlijke rapportage). Op grotere afstand liggen ook nog stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Het rekenprogramma Aeries zal automatisch alle gebieden betrekken die in het invloedsgebied liggen voor de stikstofdepositie.

5 Bronnen

BROEKMEYER, M.E.A. (redactie), 2006. Effectenindicator Natura 2000-gebieden; achtergronden en verantwoording ecologische randvoorwaarden en storende factoren. Wageningen, Alterra, Alterra-rapport 1375.

DOBBEN, H. VAN, R. BOBBINK, D. BAL & A. VAN HINSBERG, 2012. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000. Alterra-rapport 2397. Alterra Wageningen UR, Wageningen.

GIES, T.J.A., H. VAN DOBBEN & A. BLEEKER, 2006. Onderbouwing significant effect depositie op natuurgebieden. Een onderzoek naar de wijze waarop in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn getoetst kan worden of vergunningverlening niet kan leiden tot significante negatieve effecten op de natuur. Alterra-rapport eindconcept 28 april 2006.

MAARL, VAN DER, 2013. Bouwlawaaai; hoe ermee om te gaan in de praktijk. Puetz BV.

MINISTERIE VAN EZ EN MINISTERIE VAN I&M, januari 2015. Deel II. Passende beoordeling over het programma aanpak stikstof 2015 – 2021. Definitief. Opgesteld door Dienst Landelijk Gebied in samenwerking met Tauw BV.

Provincie Noord-Brabant, 2015. Ontwerpbeheerplan Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen, versie april 2015.

Provincie Noord-Brabant, 2017. Programma Aanpak Stikstof (PAS); Gebiedsanalyse Loonse en Drunense Duinen & Leemkuilen (131), versie 07-07-2017.

STEUNPUNT NATURA 2000. Leidraad bepaling significantie, nadere uitleg van het begrip 'significante gevolgen' uit de Natuurbeschermingswet. versie 27 mei 2010.

Websites:

www.synbiosys.alterra.nl

www.rijksoverheid.nl/natura2000/effectenindicator

<http://pas.natura2000.nl>

Over Antea Group

Van stad tot land, van water tot lucht; de adviseurs en ingenieurs van Antea Group dragen in Nederland sinds jaar en dag bij aan onze leefomgeving. We ontwerpen bruggen en wegen, realiseren woonwijken en waterwerken. Maar we zijn ook betrokken bij thema's zoals milieu, veiligheid, assetmanagement en energie. Onder de naam Oranjewoud groeiden we uit tot een allround en onafhankelijk partner voor bedrijfsleven en overheden. Als Antea Group zetten we deze expertise ook mondiaal in. Door hoogwaardige kennis te combineren met een pragmatische aanpak maken we oplossingen haalbaar én uitvoerbaar. Doelgericht, met oog voor duurzaamheid. Op deze manier anticiperen we op de vragen van vandaag en de oplossingen van de toekomst. Al meer dan 60 jaar.

Contactgegevens

Beneluxweg 125
4904 SJ OOSTERHOUT
Postbus 40
4900 AA OOSTERHOUT
T. 06 51 61 64 58
E. marien.kornet@anteagroup.com

www.anteagroup.nl

Copyright © 2017

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar worden
gemaakt door middel van druk, fotokopie,
elektronisch of op welke wijze dan ook,
zonder schriftelijke toestemming van de
auteurs.